

[Mølgaard]

hederne i et lovforslag som det, vi nu får forelagt, må vurdere forskelligt område for område, ja mere end paragraf for paragraf. Der er elementer i dette lovforslag, der betyder fremskridt i forhold til den bestående ordning, men der er unægtelig også andre, der efter vor opfattelse peger negativt.

Vi vil da under det forestående udvalgsarbejde kigge nøjere på virkningerne på det ene og på det andet område og se på de dokumentationer, der måtte blive skaffet frem, og vi vil da stemme differentieret og forbeholde os at stille ændringsforslag. Men det, vi i virkeligheden ønsker, er unægtelig noget ganske andet i realiteten end det, dette lovforslag tilsigter.

Wilhelm (VS):

Der er en meget stor og veldokumenteret mangel på ungdomsboliger, herunder kollegieenheder. Det er medvirkende til, at denne udgift for de uddannelsessøgende er en af de allerhårdste, idet mangelsituationen selvfølgelig skruer priserne op på den private værelsesudlejning. Det forstærkes af, at boligbyggeriet totalt i de sidste 3 år har ligget på så lavt et niveau, at det simpelt hen ikke engang svarer til befolkningstilvæksten og udsaneringstakten, og at kollegiebyggeriet rent faktisk har været sat totalt i stå i de sidste 2 år.

Derfor er det vigtigt at få ordninger igennem, som kan skabe baggrund for, at der bygges kollegieboliger, og jeg vil mene, at med den fordeling, der findes på kollegieenheder og privat værelsesudlejning for de uddannelsessøgende, er den allerallerligest effektive måde at give uddannelsesstøtte på at holde priserne nede i hvert fald i den sektor, man kan kontrollere, for det smitter af på den anden.

Langt de fleste er henvist til privat værelsesudlejning, og det er klart, at mulighederne for at sætte priserne op dér er så meget større, jo større mangelen er på kollegieværelser, og jo højere priserne er på de få kollegieværelser, der er til rådighed.

Men hvis vi så ser på forslaget her, hvad betyder det så? Det betyder, at kollegieværelser bygget efter de regler, der her foreslås, og kollegieværelser i samme standard som de sidste års kollegiebyggeri, da man endnu havde noget, ville koste tæt ved 900 kr. i må-

nedlig leje. Den går ikke, siger man så, og det gør den selvfølgelig heller ikke. Så siger man: så forringer vi standarden og skærer ned til, hvad der overhovedet er tilladeligt som maksimal anskaffelsespris, og så kommer man ned på de her ca. 600 kr. om måneden. Man ved godt, at det kan folk heller ikke betale, og alligevel foreslår man intet andet. Man skriver direkte i bemærkningerne, at det kan ikke lade sig gøre, det kan man ikke betale efter de regler, der står her, og derfor må man lave supplerende ordninger. Og da man skal have den nødvendige tid til overvejelse af et mere permanent system, vil man foreløbig bare bemyndige boligministeren til at lave nogle lappeordninger.

Nu har man haft dette lovforslag liggende i forskellige varianter i 3 år, og så kommer man med noget, om hvilket man siger, at selv om det bliver vedtaget efter bogstaven her, så duer det ikke, for det er stadig væk for dyrt til, at de uddannelsessøgende kan betale det, og derfor må man lappe med supplerende ordninger, mens man får tænkt sig om. På tredje år. Det er i sig selv en fuldstændig urimelig måde at gøre tingene på.

Til de mere principielle ting på andre leder og kanter end lige økonomien, som er håbløs i dette foretagende, hører kvotaen. Hvor meget har man tænkt sig at bygge? Hvad skal styre det? Det nytter jo ikke meget, at man kommer med nogle ideer her – nu er disse ideer jo altså ikke særlig gode, men selv om de var – hvis der ikke er nogen som helst garanti for, at der opføres et eneste kollegieværelse efter de her bestemmelser. Det står der jo ikke noget om her, det er det ikke nogen forpligtelse til. Det er meget godt, at man kan påvise, at den hidtil gældende ordning i virkeligheden var bedre, men kendsgerningen er altså, at der ikke er bygget kollegieværelser i de sidste 2 år efter den hidtil gældende ordning. Og så er det en lille smule abstrakt eller akademisk at henvise til den og sige, at den var bedre. Hvad har man tænkt sig med kvotaen? Hvor mange har man tænkt sig at bygge efter de her regler?

Selve ideen om at integrere i det almennyttige kan vi i princippet ikke have noget imod. Vi mener, at det er rimeligt, at der i hvert fald er den mulighed, så folk kan vælge imellem, om det skal være uddannelseskollegieghettoer, eller det skal være integreret